

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

gebat. Venerat ex Dania Haraldus, multis ornatus vestibus preciosis, auri & argenti signa plurima, quae à principibus dono accepit, in pectore praeferebat. Hunc expectantem magnū aliquid à comite, iussit assidere musicis suis, nec magno xenio honorabat abeuntem. Dixere nonnulli in aurem familiaris comiti: honestati consulentes, honorifice multorum principum communem famulum abire curabitis, solenni donatio: Habent enim huius generis homines in lingua, vel extollere, vel deicere nobilitatem. Cui comes: Quid ais, inquit, Vestibus ille multis praeclatus preciosis, etiam me, ut cernis, splendidior incedit: Ego me notio rem principibus esse confido, quā ut detrectatione vilissimi hominis maculet, vel glorificatione nebulonis extollar: abeat in viam suam, à me nullo maiori munere remunerandus. Peruenit autem hic comes viuendo, ad annum Christi nonagesimumseptimum. Finiuit in curte Osthofiuxta Itzeho: tumulatus ad patres suos in eodem monasterio, non magna pompa funerali.

CAPVT XVIII.

Gerhardus dux Slesuici, cum fratribus non vnum sentiebat in diuisione paterna hereditatis. Sublato Nicolao patruo, fratres arbitrati ducatu illum contentum, illis omnem iure permitteret comitatum: Sed dux contrā: Esse sibi in successione paterna partē: Nam ducatum alterius esse ditionis, à corona Daniae descendentem: Editerfo comites, ducatum esse permissum comitibus Holsatiae: Idē si Gerhardus sibi partem velit in comitatu, permittat vicissim illis in ducatu portionem. Ad eam controuersiam dirimendam, principes in Tolesio conuentum indixere partibus. Venit Albertus rex Suediae, iam captiuitate laxatus, Henricus dux Luneburgensi-

burgensis, Ericus Saxonia, Adolphus de Scoxenborg comes: & diu rempertractantes, multa perquisiere media concordie, nec tamen inuenire poterant, quæ partibus comprobarentur. Cumq; nullis vijs ad concordiam peringerent, sine fine discesserunt. Militares autem Holsatia, cum non libenter cernerent fratrum bella, de medijs cogitauere diligentius: Ità adunati frequenter, de re colloquuntur. In fine cum multa disquisissent, voluntate fratrum in eam venere sententiam: Senior inter fratres ducatum teneret: Et quoniam laboriosa semper prouincia fuit, nouem annis tertiam teneret Holsatia: quibus decursis, omnem fratribus permetteret comitatum. Inq; ea placita fratres contenti abiêrunt. Erant autem Gerhardo fratres Albertus & Henricus: quorum Henricus in episcopum Osnaburgensem electus, propter ecclesie schisma, non peruenit ad consecrationem. Quo tempore Henricus & Bernhardus duces de Luneburgo, indignati sunt vrbibus Lubicæ, Hamburgo, Luneburgo, quod tertiam illam suæ ditionis urbem, non pro arbitrio suo haberent defensatam à vicinis iam dictis vrbibus: In quam rem, vt pacaretur, integro biennio est laboratum, cum mercatores ire & redire non sinerentur. Tamen interuentu communium amicorum res in hanc formulam composita videbatur: vt tres vrbes memoratæ magnam ducibus expromerent pecuniam commodati titulo: Impignoratas autem tenerent arces, Horburg Luneburgenses, Blekedeken Hamburgenses, Luderhusen Lubicensis: præsidiumq; deiectum est in Vltzen: præter turrim, quæ valua, vt erat, permansit oppidi. Fortalitium quoque deijciunt, quod in Honouerenses erexere. Per quæ etiã tempora, Albertus dux Bauariæ, ac comes Hollandiæ, expeditione in Phrisiam renouauit, cautiorq;

Aaa

factus

factus priore periculo, alium gerendarum rerum ordinem instituit: Magnis agminibus praeditus, varijs in locis uno impetu adortus, coegit imperata facere, & in dediti-
nem concedere. Cum nonagesimus nonus esset post mille trecentos, per brumam gelu terras ac maria constrinxit: ut sicco vestigio è Lubica per mare, in urbem Sundensem, inde in Daniam perueniretur: Qua opportunitate vsi fratres de domo Teutonica, Massagetas oppugnare ag-
gressi prosperantur: Nam lacus, & paludes, & omnia re-
ceptacula eorum glacie durata iter praeberent. Vfus est Al-
bertus quoque comes Holsatiae, qui in Phrisiam Eydore-
sem mouens, gladio & igne seuijt: coegitque populū ter-
rae, datis sedecim marcharum millibus, totius terrae va-
stitatem redimere. Hoc tum potuit comes vnus, adiutus
temporum ratione.

CAPVT XIX.

Robertus dux Bauariae Comes palatinus Rheni, cum & Wentzlaus rex Romanorum nullis montis proficeret, nullis rebus praeter suam voluptatem intenderet, neque Bohemiam, neque Romanum regnum in sua cura complexus, vir ipse perditissimus: electoribus Imperij Frackfordiae congregatis, & Wentzlao deplorato & destituto, in regem Romanorum eligitur: & à Friderico Coloniensi archiepiscopo, de more Aquisgrani consecratur. Ad huius principis salutationem, cum ascenderet Fridericus dux Brunswici, optimus sensatissimisque princeps, & qui multo labore ad pacem & iustitiam contenderat, dignissimus Imperio, non longè à Frislaria impetitus confossusque est. Facile fuit peregrinantem in alieno superare. Non qui perfecere nefas, sed qui occultis consilijs vel iussere, vel dissimulauere, insimulantur. Semper enim improborum oculos offendit conspecta virtus. Rodolphus dux Saxo-

ian